

Ričet z domace kujhne

Humorističko-satirični list • Godina XVIII/2024. • Broj 18
Prigodno izdanje • Samobor, 2. veljače 2024.

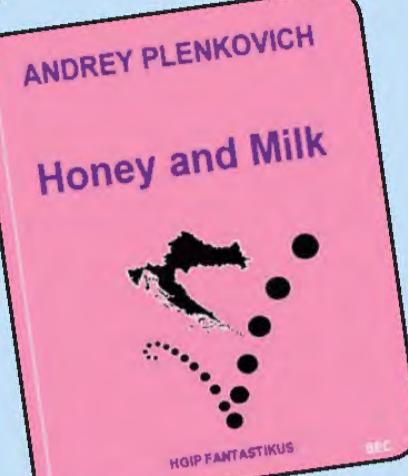
Na spomen našem
dragem varošanu Josipu
Kompareu kaj je Samoborskom fašniku
od davne 1860. dal jen vekši značaj delajuči
povorce i spelancije kakti »šmalcanje baba«,
»mađaronski ministri z brnjicama«, »mlačenje
prazne slame v Saboru« itd. Privatno je
vodil dnevnik šaljivega sadržaja
»Ričet z domace kujhne«.

Ričet donosi:

- **KAK STE, GOSPON PREMIJER?**
- **VATRENI POLJUPCI**
- **FAŠNIK NA NAJJAČE**
- **UMIROVLJENIČKI KUTAK**
- **VIJESTI IZ BESVIJESTI**
- **VOX POPULI**

itak dale itak dale...

Pitali novinari Plenkija:
 - Kak ste, gospod premijer?
 Kak stranka?
 A ovaj ko iz topa:
 - Pa znate, kak se zeme!

Napokon u prodaji svjetsko izdanje!!!
 Zbirku Honey and milk (hrv. Med i mljeko),
 odu autobiografskog karaktera, govora, bajki,
 oratorskih obrana i urlatorkih napada, inter-
 vjuja, replika, naredbi, doskočica i poskočica
 možete nabaviti u knjižarama ili preko HEP-a
 deset puta jeftinije po sistemu – najbrži palac.
 E.S.

Par

OBNOVA SABORA

Otkak sam čul da Sabor treba obnoviti i da sabornike skupa z pratećim osobljem preseliti, stalno sam vu brigi. Kak buju to napravili i kam z tuliko jadnih ljudi. Spominjali su se INA i velesajam. Ali kak se meni čini, se je to premalo da bi si bili na istom mestu. Meni je prvo na pamet opal Remetinec. Ali opet kam z ovima kaj su nutra, makar ima kraj zatvora mesta za nekaj izgraditi. Ali, tu bi sigurno trebala izmena zakona, GUP-a, izrada nacrta i građevinska dozvola. A onda i izgradnja. Ma, to bi predugo trajalo. Do onda bi verovatno obnovili Sabor, tak da od toga niš. Šteta! Tam bi baš bilo dobro, jer gda bi neko nekaj zgrešil, samo ga prebace prek puta. A drugo mesto bi moglo biti – Goli otok. Tam ima puno mesta za puno toga napraviti. Ali i tam bi bil isti problem: izmena zakona itd. Čim više razmišljam o tome, se više mi se čini da bi najbolje bilo sabornike raspustiti. Zapraf, da se Sabor ko institucija ukine, jer opće ne vidim potrebu za njim! Svaka odluka koja se tam donese već je tak i tak negde drugde donešena. Oporba more kričati i povedati kaj oče, gda bu itak onak kak vladajući veliju. To je tak koji god da su na vlasti. Samo bez veze plačamo te ljude koji se tam svade bez veze ili ih najčešće tam ni nema. Te nofcce bi mogli negde drugde pametnije iskoristi. Zato, ljudi dragi, ukinimo Sabor. Oni kaj su vu sabornici tak i tak imaju još negde drugde prihode. Sve ostale bi mogli negde drugde zaposliti. Pogotovo kuhare i čistačice! Njih bi zaposlili kod precednika, jer mi se čini da precednik sve više jede. Znači, da zaključim: Sabor ukinuti, sabornike raspustiti, a zgradu prenameniti u kino, kazalište, dom zdravlja ili nekaj tomu slično. Više bu koristi! Bože, kak sam pametan! Pa raspustiti se moreju samo oni sami! Ha, niš, onda – revolucija! Ah, jesam bedast. Kaj to pišem? Još me buju zaprli. Zato najte kaj zameriti i na svemu vam fala, ovo je bila samo mala šala!

Zdravko Škrapec

OBNOVA SABORA

Otkak sam čul da Sabor treba obnoviti i da sabornike skupa z pratećim osobljem preseliti, stalno sam vu brigi. Kak buju to napravili i kam z tuliko jadnih ljudi. Spominjali su se INA i velesajam. Ali kak se meni čini, se je to premalo da bi si bili na istom mestu. Meni je prvo na pamet opal Remetinec. Ali opet kam z ovima kaj su nutra, makar ima kraj zatvora mesta za nekaj izgraditi. Ali, tu bi sigurno trebala izmena zakona, GUP-a, izrada nacrta i građevinska dozvola. A onda i izgradnja. Ma, to bi predugo trajalo. Do onda bi verovatno obnovili Sabor, tak da od toga niš. Šteta! Tam bi baš bilo dobro, jer gda bi neko nekaj zgrešil, samo ga prebace prek puta. A drugo mesto bi moglo biti – Goli otok. Tam ima puno mesta za puno toga napraviti. Ali i tam bi bil isti problem: izmena zakona itd. Čim više razmišljam o tome, se više mi se čini da bi najbolje bilo sabornike raspustiti. Zapraf, da se Sabor ko institucija ukine, jer opće ne vidim potrebu za njim! Svaka odluka koja se tam donese već je tak i tak negde drugde donešena. Oporba more kričati i povedati kaj oče, gda bu itak onak kak vladajući veliju. To je tak koji god da su na vlasti. Samo bez veze plačamo te ljude koji se tam svade bez veze ili ih najčešće tam ni nema. Te nofcce bi mogli negde drugde pametnije iskoristi. Zato, ljudi dragi, ukinimo Sabor. Oni kaj su vu sabornici tak i tak imaju još negde drugde prihode. Sve ostale bi mogli negde drugde zaposliti. Pogotovo kuhare i čistačice! Njih bi zaposlili kod precednika, jer mi se čini da precednik sve više jede. Znači, da zaključim: Sabor ukinuti, sabornike raspustiti, a zgradu prenameniti u kino, kazalište, dom zdravlja ili nekaj tomu slično. Više bu koristi! Bože, kak sam pametan! Pa raspustiti se moreju samo oni sami! Ha, niš, onda – revolucija! Ah, jesam bedast. Kaj to pišem? Još me buju zaprli. Zato najte kaj zameriti i na svemu vam fala, ovo je bila samo mala šala!

Zdravko Škrapec

De rerum...

O korupcijskim mrežama

Korupcija na najjače
kud god okom pogled seže...
Džabe Uskok i zakoni,
stalno pletu nove mreže.

O svinjskoj gripi

Svinjska gripa, eno, stigla
svinjogojce na bunt digla
jer im brane trud i volju
da obave svinjokolju.

O smjenama ministara

Ministri su kvarna roba,
svaki nešto zgrabit proba,
prek pogače hoće hljeba,
pa ih mijenjat stalno treba.

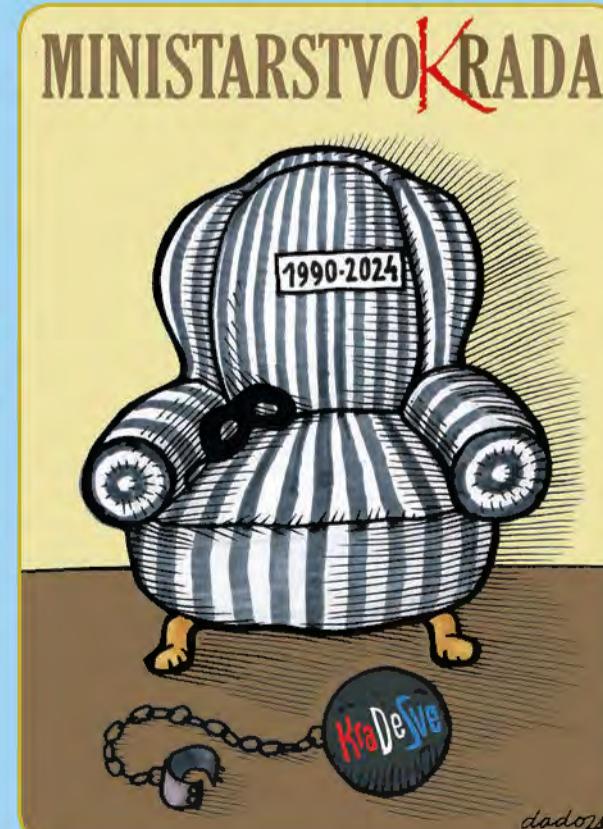
O besplatnom prijevozu

Penzići na svoje stigli
tobož su im standard digli:
muzu ih k'o sanske koze,
ali besplatno ih voze.

BIL EURO IL KUNA DRŽAVNA BLAGAJNA JE NAVEJK PUNA

Lajnsko lejto nam ni bilo nekaj baš -
došal je „dragi“ euro naš.
Si mi mali smo jako tužni
jer niš ne vrejdi, a ti nofc ci su nekimi ružni.
A oni centi mali – ne mreš ih zbrojiti,
al moreš z nimi nekaj platit.
Naša se pak vlast jako fali
kak smo ih od Unije čude dobili.
Mi pak mali ljudi jambramo
za našu hrvatsku kunu
kad smo bar torbicu
ili košaricu nosili na pol punu.
Kaj moremo kad su drugi tak odlučili,
a mi se bumo i tejmu prilagodili.
Draga naša kuna – za tobom bumo navejk
žalili,
a nokteriput i suzu spustili.

Fanika Šujster

VATRENI POLJUPCI

FAŠNIČKI SPAS

U svijetu je mizerija i depresija
čekamo da dođe naš mesija
neka nam brzo pravedno sudi
uskoro pripravan i dobar budi.

Fašnik nam doposi spas
budi vjeran bližnjem k'o pas
sreća i ljubav umjesto tugaljive
nemoj da te uhvati cuga.

Princ Fašnik na konju jaše
baš nam to danas jako paše
svi smo nekako lica tužni
jer smo na tisuće eura dužni.

Danas tražimo fašničku glupost
bolje je to nego neka mudrost
Sraka se veselo skida do gola
pleše i smije se narod do bola.

Samoborci loše vino piju
i ružne poglede posvuda siju
idemo se sada bezobrazno zezat
i maglu u veljači i zraku rezat.

Fašnik je naša velika šala
shvati to ti jedna mala
nema sunca da te sada grije
i tvoje ličko sretno mijje.

Fašnik mi uvijek volimo
tada u zimi sreću lovimo
klima i naši životi su inače jadni
poboljšati si možemo ako smo radni.

Zato veselite se narodi svi
mir i dobro neka zavlada i bi
znajte da za fašnik sretni ste vi
a na pozornici vlada ludilo. Hi! Hi! Hi!

Edita Požežanac

Karneval

Veljača je, vrijeme karnevala,
prepuna terasa gradske kavane.
U centru zbivanja je ples crnog mačka
koji lukavo prede oko mog stola.
Zavodljivo i zanosno u ritmu kruži,
podragat ga želim u okrilju noći,
u parku na klupi on k meni će doći.

Večeras ja sam Hula-djevojka,
duge crne raspuštene kose.
Oči mačka do mojih dopiru,

tamne leće sjaj mojih ne skrivaju.
Večeras poruku pod maskom dajem,
plešem na stolu, polako zavodim
i ja za njega lukavu točku izvodim.

Gužva, dim i vreva karnevala,
on i ja u mnoštvu a odavna se znamo.
Čekamo trenutak za skidanje krinika
kad potrčat ćemo kroz ulicu mračnu.
Maska sakriva lica ali ne i čežnju,
večeras poruku šaljemo pred svima,
moj kostim završit će u mačjim zubima.

Snježana Mihajlović

SAMOBORSKE FAŠNIČKE HUNCUTARIJE

Samoborski fašnički dani šansa su za mnoge
Kaj rad škicneju ženske noge
Srećom kaj lafra skriva lice
Pak ne znaš da su to noge domaće travarice.

Pepa z Ruda dobila je špicname "guska"
A bila mršava kak bažulina il' truska
Pa ipak, za njom muški okretali glavu
Rad bi ju v ljetu polegli na travu.

Naš kompič iz Strmca zval se Martin
Vu semu bil je praf tatin
Pravi zajebant i fakin
Sa ženama bil je kavalir, a v krevetu svestran i fin.

V mesecu listopadu mošt več dobro "reže"
Vu pemlici Samoborec kumicu steže
Vuske gače tange same su opale
Kumeku još vekši poticaj dale.

Jemput mi je (davno) sused Dragec zaprietil
Da mu kćer Miru ostavim na miru
A ja sem skužil i primietil
Da bi ona štela z menom brati zlatice vu krumpiru.

Samoborska puca Nada bila je ljepotica
Na nju je trzala cela muška vulica
Udala se za zagorskog penzića
Pak rekla da je močneši od bivšeg mladića.

Da nam je samo znati gdi je i kaj dela žar-ptica
Morti je to naša travarica
Seksi nadimka cica-pica.

Ivek Milčec

STAROHRVACKE POPEVKE

Starohrvacke popevke sam čul, a gde drugde nek v bertiji. Šetal sam, umoril se i logično da sam prešel na okrepnu. Vu bertiji su bila dva muška na šanku i dvoje starijih, od negde prek pet banki, koji su lagano drveni sedeli v kutu te potiho popevali. A ja sam zel Sportske novosti, naručil pivu i sel dva stola dalje. Mislil sam laganini odehnuti vuz športske i koju pivu. Ali odjemput se je onaj z čoška zdignul i rekao:

- Sat bumo malo popevali starohrvacke popevke.

I počel je!

- Zmrđali su stric kobilu gda ni strine doma bilo, šteli jesu i prasicu, al' pobegla je v živincu. Malo je stal, kakti malo razmišljao i onda opet krenul:

- Ja sam iza plota lukal kak je vrabec sraku fukal. Tirjlala, tirjalala, tirlalalila!

Onda je sel i zašutel jer očito ni znal dalje. Ali se onda zdigla ona i počela popevati. Glas joj je bil nekaj između Kalembera i Alke Vuice pa sam zato posumnjal v njezinu ženstvenost. Ali gda sam ju malo bolše pogledal, videl sam da su svi ženski atributi tu. A pesma je išla ovak:

- Gda sam bila mala tenko sam scala a gda sam se vdala šćim kak hidrocentrala...

I tak tri put! Gda je sela, njezin partner je zakričao:

- Tak je mala! Ljubim te v hidrocentralu!

- A ja tebe v turbinu! - otpovrnula je ona.

Tu mi je već lagano išlo na povraćanje. A gda su se počeli žnjariati moral sam pobeći van da za istać ne povrnom. Na friškom zraku želudec se je primiril, a ja sam čak i bil zadovoljan. Zakaj? Pa navčil sam par starohrvackih popevki!

Zdravko Škrapec

Žena zmaj

Sanjao sam da si nježna
k'o pahuljica snježna
lelujavog pršića
k'o drhtaj premrzlog ptica
pero golubice mira
rosa što na listu svira.

Probudih se
surovu stvarnost spoznahu
kraj mene žena zmaj,
al' počuj i znaj
tome je kraj:

Dugo, predugo ideš mi na jetra
dajem petama vjetra!
J. Š.

Od Knina do Splita

Vozila se mala
od Knina do Splita,
u velike škole
ako netko pita,
al' negdje kraj Muća
već početkom mraka
izašla iz busa
da uhvati zraka.

Dočeka je Paško,
kofere joj nosi,
poklanja joj zvijezde,
gladi je po kosi.
Povede je Paško
da mu vidi - kuću,
predloži da malo
predahne u Muću.

Prihvatala mala
pogledat' imanje,
ima dosta fore
naučiti znanje.
Sjetila se nije
sta joj priča čaća
- Priroda je, čeri
od razuma jača.

A s bebom se vratи,
nagibnim iz Splita,
bebū dala roda -
ako netko pita.

Z. F.

Boža vola

I stvoril je Bog čoveka,
muške, ženske, stvoril ih...
Pak im sakem je daruval
kulko moreju nosit.

Ja si mislim - je li zalud,
i jel trebalo taki bit?
Kad si vezda neki hoće
ono kaj i nisu - bit?

Muški more drva rušit,
teški teret sam nosit,
betonske se radit posle,
teglit teške, velke fosle.

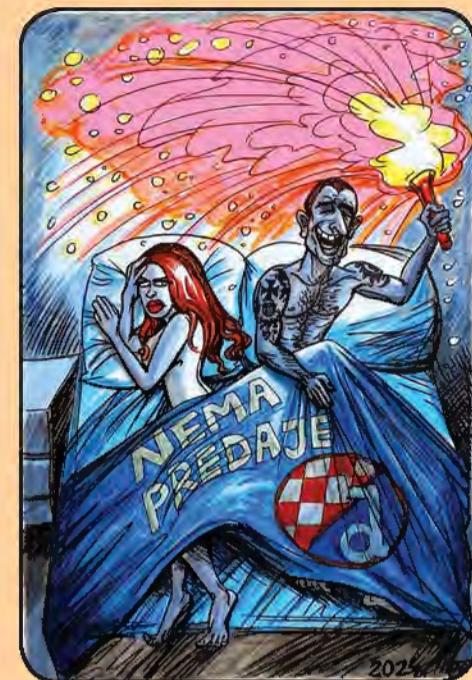
Samo ženska navek more
dete rodit i hranit,
i nejmu i familiji
bit kak pravi dobri štit.

Nek spameten mam poveda
jel nam treba noć i dan?

Jel nam treba
sunce - kiša?
Teplo - mrzlo?
Java - san?

Nišče veću meru nema,
niti majnju, to zna sak!
Pole dve su:
muška - ženska,
saki čovek je jednak!

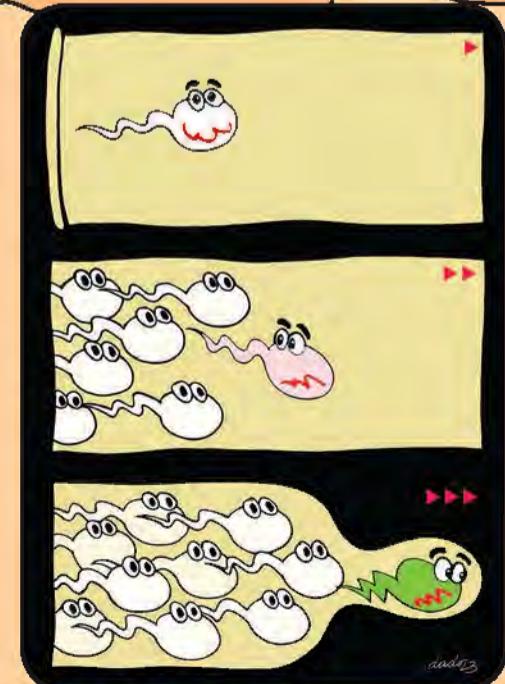
Če od navek, se do danes,
isto vrede oba pola,
kaj ni pravo da do konca
v nami živi
Boža vola?
Zadomaćica

Da se ne zatre lepa reč

V ranu zoru
Tam pri prozoru
Štef je Baru
Fukal na ormaru.
Bara vrisne
Štef pritisne
Joža vani kisne
Nit ne pisne.
Vidi Bara
Jožinoga dara
Čez prozora
Pak ga nagovara.
Dođi Jožek
Naj natezat kožek
Pa imam čubek
Dragi Božek.
Itak su se radi meli
Alati su fajn stojeli
Čez prozora susedi smeli
Tri vraga su gledeli.
Došlo im je milo
Pak je svet na silo
Domom prešlo
Fukat kaj je doma bilo.
Nakon tega jutra
Još se i sutra
Saka baba stara
Sečala kak je bil nutra.
Si su išli na prošenje
Žderali masno pečenje
Čak je i pop iskal žensko pojačanje
Za župni dvor i imanje.
Tak je jedna
Reč "fukati" nečedna
Celom selu ostala vredna
Bar četri kedna.

Vlatka Bošnjak

Jura si razmišla...

Fčera sem bil v bertiji. Čudno za me jer duge me ni bile tam. Ne zato kaj ne bi vušel, neg zato kaj ni penez. Gdo bi bedak plačal tulike peneze za kavice i pivice? Takvega nekaj si ja više nemrem narihtati. Je, ko mi je kriv kaj sam penzioner z našum mirovinom? Se sam mogel prejti vun, delati i rintati za stranega čoveka pak sam si mogel fine nofčeve zbrati pod stare dane.

Je... al ja sem morti bedak jer prešel nis. Zakaj nis? Pa zato kaj mi je tu lepše. Kaj ni lepše na svojemu ostati, svoje gledeti? Kaj bi ja tam dalko? Bi hmrl morti od stereotipije: posel - gajba, gajba - posel. I kaj bi živel s z njih još pet ili šest vu nekoj rupi? Tak pak bedast nis. Kad sam se čul kaj se vani događa i kak si živju na kupu i kak štediju i sam delaju - sem si mislil: pa to morem i tu tak delati pak bu bilo penez kak da sam i tam. Eto ti ga - i zato nis prešel van.

Ne sam zato, ali i zato. Ali največ zato kaj hočem biti svoj na svome, hočem z našim ludim pripovedati, naše grade i prirodu uživati i se tak. Jel kaj...

se sam videl one preistorijske generacije kaj su v Nemčiji delali - ti su navek kad bi sim prihajali - zidali pa rušili - rušili pa zidali - i tak su celi život v nekem radiusu potrošačkom bili. Nemirnega duha i tela, makar zdela bila prepuna cela.

I zato nis prešel. Pa kaj bi moja deca bez mene bila? Ili još gorše - da ih otpelam - pak mi se tam postranju i vani zanavek nastanju. Lepi moji, život su prekratki cajti, najte biti ludi, življene je bolše sakem na negvemu nek v svetu daleku.

Življene zlatno bude ak se živi i dela na rodne grude!

P. S. I nek sam bedak penzioner z našum mirovinom. Lepi su mi cajti!

A znate zakaj? Pa sem si Njemicu oženil pak sega imam kak i oni kaj su gastarbjitali! He, he, he. Ipak nis takvi bedak za kega me držite!

Zadomaćica

Koji Jura?

Čaki: Koja Anakonda?

Dudo: O, Bože sveti, s kim ja vojsku služim. Ona Anakonda kaj joj je tatek bil obrtnik i imal vikendicu dole v Crikvi pa smo k njoj išli na more.

Čaki: Koje more?

Dudo: Črno, jeba te vrag senilni. Kaj se ne zmisliš kak smo se lepo zabavljali i one lepe Švabice lovili...

Čaki: Švabice! Kak se ne ne bi zmisliš Švabica. Uši iz Rojtlingena, Gabi iz Tutlingena i Štefi iz Bad Krojcnaha! Kakve puce, divota! A vlovili smo ih u onom disketu kaj se zval Grote bar, dole u Partizanskoj ulici. Bilo je to 15. kolovoza 1976. Z nama je bil i Jura!

Dudo: Koji Jura?

PROJEKT: VJEĆITI DERBI DINAMO - HAJDUK

Dokument naslovljen Vječiti derbi Dinamo - Hajduk *strogo povjerljivo* digla je s poda spremaćica Štefica iz Špičkovine dok je mela kancelariju ministra Prometa i veza. Razme se ona u nogomet kak i Marica u krivi k..., ali ono *strogo povjerljivo* joj je zagolicalo maštu. Čim se našla sa svojim Jožekom zajedno su proučili sadržaj.

Jožek mi je prijatel i vse mi je detalno prepričal s poverenjem da bum šutil kak riba. Šutel bum, al' mu nis obzanol da bu to izašlo na video u najbolšim novinama Slobodne Fašničke Republike. Iznosim Projekt črno na belo:

Naziv projekta: Nogometna utakmica Dinamo - Hajduk;

Nalogodavac: AP;

Nositelji zadatka: DVD-i širom našeg lepog Zagorja, Prigorja i ostalih „plavih“ kontinent područja;

Cilj projekta: nadglasati nekulturne navijače, sprječiti nasilje motiviranom klupskom pripadnošću, stvoriti neutralnu kritičnu masu koja će gromoglasno i s oduševljenjem veličati osobu zaslužnu za sve dobro u ovoj zemlji;

Sadržaj: predizborne aktivnosti;

Financijska konstrukcija: 2 milijuna eura, 250 tisuća podijeliti DVD-ima (50), 50 tisuća za organizirani prijevoz, ostatak nalogodavcu i osmisljatelju projekta (tajni);

Plan realizacije: iz pripadajućeg djelatnog područja motivirati starije pučanstvo (penzi-

onere) za besplatan odlazak na utakmicu - derbi kao nagradu za rad za sveopće dobro. Osiguran prijevoz supermodernim autobusima s klimom i mogućnosti gledanja porno filmova. Pri polasku osiguran „oteščajec“, za vrijeme utakmice kokice, čips, koka i kola u plastičnim bočicama. Smještaj ispred počasne lože u ugodnom specijalno uređenom i ograđenom prostoru sa svježe plavo obojenim sjedalicama (zbog identifikacije prisutnosti - plavi otisak na riti). Svaki sudionik će nositi zaštiticu s tekstrom koji će izvirkivati kod navijanja. Četvorica najjačih će razviti transparent (da sve bude transparentno) i okrenuti ga prema grupi da ga oni sa 100% demencijom mogu iščitavati;

Mjere opreza: pri ulazu na stadion vrši se kontrola gebisa, kako naoštrene pohraniti u pripremljenu posudu. Svaka grupa dužna je ponijeti vatrogasnii aparat za slučaj da penžiči popizde i previše se zapale.

Štef je bil vođa i dirigent grupe. Evo njegove priče:

„Lahko smo popunili avtobus, 80 % penžiča je bilo s težom demencijom, 20 % s lakšom, a si ostali su bili normalni. Malo je bilo problema pri polasku. Neki čim su ušli na prva vrata, na zadnja su odmah izašli misleći da je putovanju kraj. Oteščajec ih je malo razbistril. Jeden je u mladosti bil šofer pa se svadaš z pravim da bu on vozil. Primil se na mestu suvozača. Pri dolasku smo vidli 50 autobusov s transparentima *Bad Blue Boys* - na-

cija se s vama ponosi. Na ulazu u stadion zaštitari su zaplijenili 22 oštra gebisa, 3 praće i 1 lutku za napuhavanje (kao „hebat čemo im se po spisku“). Organizirano u koloni jedan po jedan, smestili smo se uz druge grupe i na moje dirigiranje fešta je počela. Vsi razdragani svesni atmosfere al' nesvesni događanja gde se nalaze i tko tu dole beži i naganja loptu. Većina ih je bila na stadionu kad je igrala generacija Jazbinšeka, Horvata i Wölfla. Na moju zapovijed: *Razvij zastavice, citaj, viči i kriči!* - krenul je zglušujući refren krene *Plenki, Plenki* i tak 15 minut. Nakon tega je ponestalo sape i oni dalekovidniji su počeli *Plinki, Plink*, a kratkovidniji *Pljenki, Pljenki..* Viknem - *Pauza!* i oni se umire i navale na kokice, u drugoj pauzi na čips, pa na kolu i na kraju na koku. Moral sam vikati: *Dečki skoncentrirajte se, pazite kak čitate!* Nakon koke oni vsi u jen glas - Ma jebe mi se kaj piše, *daj nam našu lutku da im ...*“

Još bi priča trajala, al' neće ju objaviti v Ričetu jer je duga. Samo za kraj sam pital Štefa:

Kak je završila tekma?

„Nerešeno 80:80!, valda bu Cibona dobila!“ - rekел je.

Tolko od Jožice Štefić, vidimo se na novoj tekmi krajem leta i ne bu nerešeno. Ipak jako me interesira za koga igra Plenki i protiv koga?

Jožica Štefić

Vijesti iz besvijesti

**KAK SU SE PELALI
NAŠI STARI**

Poznata turistička manifestacija Grada Vrbovca pod nazivom *Kaj su jeli naši stari* ovih je dana u Samoboru dobila svoj pandan, ali drugačiji je sadržaj. Najme kaj, dugotrajna rekonstrukcija samoborske Starogradske ulice izazvala je ozbiljno nezadovoljstvo stanovnika tog dijela grada i poljala povjerenje u sposobnost gradske vlasti. Nemački gradski su se mudraci ipak dosjetili u kojem grmu leži zec pak su svoju traljavost zamotali u turistički projekt pod nazivom *Kak su se pelali naši stari?* Ideja je da se ulica više niti ne bude rekonstruirala, nego da bu ostala u sadašnjem stanju kao obnova tradicijske vizure gada i podsjećanje na davno minula stoljeća, čime bi se dobila autentična slika ambijenta kakav je nekada bio. To bi trebalo predstavljati vrhunsku atrakciju za Samoborce i ljude koji dolaze u naš grad: uzbudljiva vožnja prekopanom ulicom koja bi se za goste Samobora i plaćivala u iznosu od 10 e (Samoborce ionak zabavovate), zaista bi trebala privući svekoliku pažnju turista čiji bi užitak pelanja do Gabreka pomogao i punjenju gradske blagajne. Naravno, ne treba zaboraviti ni ekološke aspekte kao i aspekte održivog razvoja, a činjenica da narečeni projekt otvara perspektivu novih radnih mjeseta za desetak djelatnika koji bi špric kantama u sušnim vremenima poljevali ulicu, u cijelosti valorizira čitav pokušaj. U tom smislu 10. prosinaca lanske godine je direktorica Turističkog ureda Samobor Ivana Petelinček je, u nazočnosti gradskih otaca (čitaj roditelja) i svih 6 članova vladajuće stranke, kao i gostiju iz Svetе Nedelje, prezerala vrpcu i otvorila novu turističku

magistralu. Nakon otvaranja, priređena je i općenitroda zabava uz pečenoga vola, dok su se prisutni mogli osvojiti izvrsnim craft pivom. Uzvanike je zabavljao kulturni samoborski bend *Zona sumraka*, koji su publiku oduševili poznatim hitom *Ulica joprana*.

No, kako dobra ideja nikad ne dolazi sama, tako je ishodena i mogućnost da se EU sredstvima uz navedenu turističku magistralu izgradi i hotelski

objekt de lux kategorije koji bi adrenalinskim ovisnicima omogućio trajniji boravak u našem gradu, gdje bi se cijelodnevno mogli uživati u vožnji, baš kao na pravom pravcatom reliju. Hotel bi nosio ime *K Gradu Trstu* prema imenu prvog samoborskog hotela otvorenog početkom 19. stoljeća, što bi također bio element očuvanja baštine.

Samoborska Udruga taxista na čelu s predsjednikom Božekom Batićkom, koja se oduvijek isticala poduzetničkim sluhom, vrlo dobro je privatila navedeni projekt, pa je i sama dala doprinos zaokruživanju cijelokupne ideje na još višoj razini: predsjednik je prodao svoje sredstvo rada i kupio par konja i kočiju kojom će prevoziti turiste kroz Starogradsku, a po potrebi i do Ruda, Braslovja i drugih atraktivnih turističkih destinacija. Očekuje se da će njegovim stopama krenuti i druge kolege, pa se, radi izbjegavanja nepotrebne konkurenциje, traži da se slične magistrale otvore i na drugim pravcima. Dakle, prema Bregani, Hrastini, Cerju, Rakovici i dr. prekopale bi se postojeće asfaltne ceste, a tako dobivenim makadanskim putevima vozile bi životinske zaprege, u svakom smjeru druge vrste. Npr. prema Bregani magareća, prema Cerju volovska, prema Rakovici bio vozio pesju zapreg, a na Žumberak bi hodile kamile. Uz zaštitu okoliša, ovo bi bio i početak rješavanja problema gradskog prijevoza, jer se predmijeva da bi na ovaj način on postao efikasniji i jeftiniji.

by Žiga

Aforizmi

- Bjesnilo je vrlo opasna bolest. Naročito kada cijene pobjesne.
- Freudov kutak – *Ja se uzdam u hrvatsko pravosude. Doktore, jesam li ja normalan?*
- I dame imaju svoje greške. Moj ženi to sam ja!
- *I mi u našim vlastitim općinskim uređima imamo poštene* - žali se načelnik.
- Jesam li ja kriv što me govori političara sve više podsjećaju na cestu koja iz ničega vodi u ništa?
- Kad bi svi naši političari-lopovi završili u zatvorima, mnoge bi se zatvoreni moralo držati i u privatnom smještaju.
- Kupujmo hrvatsko! I iznad stola i ispod stola.
- Moj tekući račun funkcioniра još samo kap po kap.
- Nisu samo nafta, struja ili vjetar pogonska sredstva. A euri u kuverti?
- On je pošten političar. Dok vodstvo

strane ne odluči drugačije.

- Ona je svima draga. I sprjeda i straga.
- Otrov demokracije: Kada su trojica Einsteina za, a deset budala protiv, bit će onako kako budale odluče.
- Ova naša politika neizdrživo je bučna – sve truba do trube.
- Slupio sam svu svoju hrabrost i rekao šefu što mislim o njemu. A on je rekao: *Sve ja to odavno znam*.
- Sudska komedija: pobjedili su tužitelja u sudačkoj nadoknadi.
- Život je ono što se dogodi dok ti gledaš televizijske sapunice.

Izborna noć

- Bez obzira koliko je duga izborna noć, jutro će ipak doći.
- Čovjek je čovjeku izborna prevara.
- Ne vjeruj izborima niti kada darove nose.

Živko Prodanović

Pisma čitatelja**Pismo Kulturnom vijeću Grada Samobora – ili kako se gradi Hrvatska**

Neki dan sam prehajala prek glavnoga trga pak sam tam videla neki papir kak leti po zraku. Sem ga zgrabila jer sam mislila da su penezi, ali sem imela kaj i pročitati. A kak to nije bilo pismo za mene, odnesla sem ga f prvu bertiju na koju sem naišla pak su mi tam rekli da buju ga dali temu kega ide:

„Veleučeno, velekulturno i velepoštovano Kulturno vijeće, poštovani i veleučeni članovi, velemožni (ne)moćnici, pišem vam ovo pismo koje vrlo vjerojatno nećete pročitati (jer tko je vidio da član Kulturnoga vijeća čita?), ali u nadi da će ga pročitati mnoge pametne glave i oni kojima (ne)dajete, oni kojima svojom (ne)moći oduzimate, oni kojima svojim istaćenim sluhom za kulturu krojite i planirate trubeći kao da vam je slon prduo u uši ... Mislim... svi su dobri i nešto rade, ali vi, vi ste ipak – najbolji, dragi članovi Kulturnoga vijeća! Vi i vaše udruge, vaši programi – to je, naprosto, nezamjenjivo! Mnogima ste svojom stručnošću, svojim znanjem, a nadasve osjećajem za opće kulturno dobro, osjećajem za drugoga, za širu zajednicu, donijeli mnogo dobroga u 2023. godini. Na primjer: kako ste dobro vidjeli koje udruge imaju programa mnogo više nego vi – pa ste im odlučili stati na kraj – ne dati im dovoljno novca pa neka rade! Neka! Ajmo ih sada vidjeti! Tko su ti? Ne dajmo im da se oni šire po Samoboru! I ne samo po Samoboru! Ne dajmo im da nastupaju na televiziji, da stvaraju nosače zvuka! Ne dajmo im da tiskaju knjige! Pa tko je to video u današnje vrijeme kada su svi na mobitelima? Ha, ha, ma čekaj! Mi smo bolji! Mi i naše udruge, mi – članovi Kulturnoga vijeća! Mi imamo moć! Uzmimo dok možemo! I tako, po principu: *Tuđe hoćemo – svoje ne damo, ali više sebi uzmimo!* protekla je 2023. godina. No, kako stara poslovica kaže: *Oteto – prokleti...* Čini se da ipak niste uspjeli u svojim namjerama – osiromašiti kulturnu scenu grada Samobora i šire, mnogo šire... Mnogo šire nego si vi i zamisliti možete, a kamo li razumjeti. I možete se ljutiti, naravno! Ljutite se, zamjerajte, psujte, vičite, osvećujte se – jer bolje očito ne znate. U se, na se i poda se! A ostalima? Nije vaša briga! Tako se gradi Hrvatska!

Zadomaćica

Juro (činovnik): Čujte, tog vašeg ričeta mi je na vrh... glave! Pa kaj je to, stalno jedno te isto? To je posno, vodeno, bljutavo, čista vegetarijanska hrana. Kaša! Osim toga napuhava, a po tem se i fejst pezdi. Dajte ljudi malo mrsa, nekaj jačega. Kaj se mene dotikavle, ja sam za gulaš, makar ga sam moral tenfati.

Renato (direktor): Jako me smeta kaj su Samoborci nekooperativni i ne stvaraju dovoljne količine mešanog otpada. A lepo smo sve rekli i objasnili!

Zakaj smo tolke peneze uložili ak' buju kontejneri prazni? Nema isprike! Kaj onda ako ste na odmoru, v bolnici ili bilo gdi drugde? Lepo ostavite ključ od kontejnera pri susedu pa nek on hiti bar jednu vrećicu u vaše ime. Ak' ne bu tak, zgleda da bumo prisiljeni kažnjavati!

Želka (pipničarka): Smeta me kaj ljudi imaju male plaće. Kao dipl. oecc. skroz razmem kauzalitet zbivanja: ak' su male plaće ljudi nemreju iti v bertiju. Ako nejdu v bertiju onda si nemreju niš ni popiti, a gda si ne popiju onda nisu veseli, ne popevaju niti se

zabavljaju nek su samo ozbiljni, grdo se gledaju i svadiju... Zato nam i je kak nam je! Svi smo kak pokisle kokoši.

Saša (sindikalac): Najviše me smeta nejednakost među zaposlenicima. Npr. pušači imaju pravo na čik pauzu, pače su im na Magistratu i pušioniku napravili da ne kisneju po grdem vremenu. A kaj je s ljubiteljima dobre kapljice??? Kaj su oni pesi??? Pod hitno inzistiram da se u Kolektivni ugovor ugradi odredba o gemišt pauzi. Živjeli!

Ivica (novinar): Ne da me smeta nego prosto ponorim gda vidim kome se daju delati fašničke tiskovine. Neznanice, diletanti i penzioneri! Pa čem to liči? Kak da bi se vrag posral! Ovakva štetna nakladnička politika imala bu

nepopravljive posljedice za fašničku kulturu, tradiciju, održivi razvoj, zelenu agendu i, posebno, na moj džep. A i loš je primjer mладim generacijama.

Miha (glazbeni menadžer): Ne svida mi se kaj su v našoj sredini tolke trube, a nama u Gradskoj glazbi fali par rogova i tromblona, ali nema ih ni za lijek.

Lada (tajnica udruge): Jako sam ljuta, k' o paprika! Pa čujte, kak ne bi, celo leto delamo kak mulci, pišemo, rišemo, pronosimo slavu ovoga našega kraja, a onda nam iz Grada skrešu budžet da nemremo realizirati programe. Čemu onda naš trud? Znam da me slikate ovakvu srditu, ali nek ljudi vide kak na mene djeluje nepravda.

Vlatka (higijeničarka): Žal mi je kaj ljudi nikak nemreju skužiti kolko sam lepa i pametna. Jedna i jedina! Ja sam bogatstvo ovoga grada, kaj bi Matice bez mene? Jedine su mi mane (ak' uopće jesu!) kaj tu i tam malo prekunem na FB i koju si začikam. I kaj si malo ocvirkof pojem...

Riki (cucek): Vau, nikak ne podnášam blagdane, vatromete i takve pizdarije... Nekojo ljudi se baš ponašaju kak živine. Apeliram na sve da ljudi budeju ljudi, a živine živine. Kaj morati čudaj iščem???

Šoja (harmunkaš): Dok ima vu se, na se i poda se pak k tem i nekaj penez, ja nemam nikakvoga prigovora. Naprosto, život mi je pjesma!

Ričet uredili i uneredili (se): Gabrek Attal Mališa, Orban nikog ne šiša, Geert Wilders Sivi, Netanyahu konvencije ne šljivi, Donald Tusk Duck, dr. Doris Pack, Tsai Ing-wen Puca, Trump na vrata kuca, Margareta II. Šturm, Sebastian Kratki Kurz, Javier Milei Njok, Aljin Kurti Šok, Borjana Krišto Boba, Dačić Mali Sloba, Aljek Vučić Ovca, država bez novca, Jakov Milatović Blacky Hill, Jong-un Cocco Bill, Grlić Radman Kožica, Peđa Grbin Vožica, Vladek Šeks Bure, bez vinske kulture, navek žeden kaj graba, Frane Barbarić Baraba, Habijan jedan u nizu, Anušić mu je blizu, Pavel Vujanovac Faca, Marica Vučković Maca, Tomek Pokrovac po blatu gaca, svinjska kuga, mačja šuga, Jura Lovrinčević Mreža, jebal je ježa, Marcelo Broz Tito, Dara Bubamara Cajka, Grdović opet k' o majka, Igor Karačić Kara, Barbara Kolar Bara, Ivica Cik Zore, penzioneri idu na more, Brico Stublić Raketlin, Mijo Antunović Miško, pecivo fino i friško, Janko Obradović General, Dadić Novosel Feldmaršal, Srećko Mogulić Felix, Saša Mixich Mix, Vladek Martinek Šogi, Ivica Novoselec Jogi, prazna boca, Goga Rupčić Goca, Rajka Naračić Bajka, Maja Stara majka, Snješka Radovanić Zakanjica, Anči Dorić Doktorica, Renato Raguž Kazna, pitanja razna, Buba i Brana, Damba Vraneković Vrana, Fanika Šujster Fanča, Danica Telišman Danča, Anica Magdalenić Anča, Ljiljana Cvetković Lila, mirnovečka kobila, Ivec Bašić Žika, Miljac Štengl Mika, trinaesta plaća, Sandra Sumporača, hodi okol brez gaća, Ivec Vrbančić Sajo, Pavel Mihelić Pajo, Samoborski New Deal, onda neš pil, vu starogradskoj se praši, napred naši, život je raj, al' sad je kraj.

Ričet z domaće kujhne, humorističko-satirični list - Izlazi prigodno. Adresa uredništva: 10430 SAMOBOR, Trg Matice hrvatske 5, p.p. 62 - Tel/fax: +(0)1 3363-637 - Web: www.ogranak-mh-samobor.hr - E-mail: ogranakmh@samobor@gmail.com - Nakladnik: Ogranak Matice hrvatske u Samoboru - Za nakladnika: Gordan Ćipić - Glavni i odgovorni urednik: Zoran Perović - Grafički urednik: Oska - Lektura i korektura: Lada Lokmer - Uredništvo: Ivana Kokot, Lada Lokmer, Oska, Iva Pehar i Zoran Perović - Likovna oprema, karikature i fotografije: Branimir Dorotić, Ana Gezi, Borislav Hegedušić, Ivica Jambrešić, Borislav Josipović, Dado Kovačević, Milan Lekić Lex, Branko Lozinski Žuti, Ratko Maričić, Damir Novak, Zoran Perović i Srećko Puntarić, - Suradnici na tekstovima: Vlatka Bošnjak, Lada Lokmer, Snježana Mihajlović, Ivec Milčec, Zoran Perović, Edita Požežanac, Živko Prodanović, Zdravko Škrapec, Fanika Šujster i Josip Šuflaj.